

[Alvilda Larsen.]

noget unaturligt i, om der for alle de lejemaals vedkommende, hvor kontrakten indeholder pligt for grundejeren til vedligeholdelse, men hvor grundejeren nu gennem mange, mange år har misligholdt kontrakten, havde været tale om en huslejenedsættelse og ikke en huslejeforhøjelse. Jeg tror, det bliver meget, meget svært at få de grundejere, som i så lang tid har været vænnet af med at foretage vedligeholdelsen, til uden videre at gå ind på et ønske fra lejerne herom.

Der er en enkelt lille forbedring i forslaget, nemlig vedrørende modernisering af gamle ejendomme. Modernisering skal nu have huslejenævnets godkendelse, og forhøjelse af lejen skal varsles med 6 måneder.

Alle disse fordele for lejerne er og bliver imidlertid helt utilstrækkelige. Det eneste rigtige ville være, at der for vedligeholdelsens vedkommende var bestemte regler. Jeg noterede mig, at ordføreren for venstre, det ærede medlem hr. Lorentzen, ikke var uvenlig stemt overfor tanken om, at der blev afsat et bestemt beløb til vedligeholdelse. Vi har den opfattelse, at der burde være bestemte regler om ufravigelig pligt til indvendig vedligeholdelse til et beløb af mindst 10 pct. af den betalte leje; disse 10 pct. skulle stå på en særlig konto for hver enkelt lejlighed.

Hvad moderniseringen angår mener jeg stadigvæk, at de små fremskridt, der er i de nu foreslåede bestemmelser, burde suppleres med en bestemmelse om, at lejerne først skulle spørges, og at et flertal af lejerne skulle godkende en eventuel modernisering. Desuden mener jeg, at så længe bolignøden stadig er vort største sociale problem, bør vi have forbud mod opsigelse af lejere i stedet for det modsatte, som nu forestår.

Af det, jeg her har fremført, fremgår det tydeligt, synes jeg, at disse to lovforslag, forslaget om ændring i lov om leje og forslaget om en overordentlig skat til staten af faste ejendomme, betyder en katastrofal forringelse af 700 000 lejerers stilling, såvel økonomisk som med hensyn til boligens sikring.

På boligbyggeriets område, hvor byggeriets omfang begrænses på grund af kreditstramningen, hvor lejen i nybyggeriet stadig går opad og vil fortsætte hermed, hvis den

høje rente opretholdes, kan vi meget hurtigt vente andre og ikke mindre ubehagelige følger, ikke mindst arbejdsløshed. Dette område er et af de mest følsomme og sårbare overhovedet. Af hensyn til beskæftigelsen, af hensyn til de hundrede tusinder af jævne menneskers elementære menneskeret til en bolig, til en tryk tilværelse, vil jeg opfordre regeringen til at opgive forslaget om huslejeforhøjelse. Jeg har den opfattelse, at befolkningen har brug for alt andet end nye skatter. Hvis regeringen virkelig mener, at mere drastiske foranstaltninger er nødvendige for at rette landets økonomiske situation op, så tag først fra militærmillionernes kasse fremfor fra de jævne forbrugerens kasse.

Det er udmærket, at man ved det tredje lovforslag, vi behandler her, giver udtryk for, at man erkender, at vore gamle og syge medborgere har sådanne kår, at de ikke tåler nogen yderligere belastning — tværtimod har de jo endnu meget tilgode — og derfor bør fritages for en lejestigning. Hvis det går så galt, at disse lejeforhøjelser virkelig gennemføres, vil mit parti naturligvis ikke have noget imod, at man i hvert fald giver den allerdårligst stillede og økonomisk svageste del af befolkningen, vore gamle og syge, den lettelse, som den højtærede socialminister har stillet forslag om.

Jeg vil imidlertid gerne i forbindelse med dette forslag om erstatning til alders- og invaliderentemodtagerne stille den højtærede minister det spørgsmål, hvordan bestemmelserne i lovforslaget skal fortolkes med hensyn til de aldersrentemodtagere, der kommer til om 2 år. Det fremgår tydeligt, at alle de aldersrentemodtagere, der er i dag, skal have godtgørelse for en eventuel huslejeforhøjelse, men der kommer stadig nye rentemodtagere til, og hvordan forholder det sig med dem? Vil de falde ind under denne lov? Det fremgår ikke klart af forslagens affattelse.

Jeg vil imidlertid også pege på, at der findes mange tusinder af medborgere foruden alders- og invaliderentemodtagerne, som rammes forfærdelig hårdt af en hvilken som helst huslejestigning. Det gælder de enlige mødre, det gælder forsørgere, der sidder med en stor forsørgerbyrde, familier med mange børn. For dem er den huslejestigning, der påtænkes gennemført, ikke et